

Sygn. akt II K 382/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant: Anita Grunt

przy udziale Prokuratora Seweryna Strahl

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2017 roku w Gdańsku sprawy

P. W., urodzonego (...) w G.,

syna K. i E. z domu M.

o wydanie wyroku łącznego, skazanego prawomocnymi wyrokami:

1 1. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 20 maja 2009 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 536/08** za przestępstwo z art. 280 § 1 k. k. popełnione w dniu 23 maja 2008 roku na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz na karę grzywny w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. popełnione w dniu 17 czerwca 2008 roku na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 30 (trzydziestu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; kary jednostkowe połączono i orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby oraz karę łączną grzywny w wymiarze 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;

2 2. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 18 września 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 510/14** za przestępstwo z art. 233 § 1 k. k. popełnione w dniu 30 lipca 2013 roku na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 (czterech) lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;

3 3. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 8 grudnia 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1381/13** za przestępstwo z art. 280 § 1 k. k. w zb. z art. 157 § 2 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełnione w dniu 17 czerwca 2013 roku na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; postanowieniem z dnia 18 stycznia 2017 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszanej kary;

4 4. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 18 sierpnia 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 424/16** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 3 maja 2015 roku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 178a § 1 k. k. popełnione w dniu 3 maja 2015 roku na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, kary jednostkowe połączono i orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby;

5 5. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 19 września 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 408/16** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełnione w dniu 8 września 2015 roku na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29

lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 10 września 2015 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; kary jednostkowe połączono i orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

orzeka

I. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k. k. na podstawie art. 85 k. k. i art. 86 § 1 i 2 k. k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.) łączy jednostkowe kary grzywny orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 18 września 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 510/14** oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 8 grudnia 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1381/13** i jako karę łączną wymierza skazanemu P. W. karę 130 (stu trzydziestu) stawek dziennych grzywny po 10 (dziesięć) złotych każda;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. na poczet kary łącznej grzywny wymierzonej skazanemu w punkcie I. sentencji wyroku zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 1381/13 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku od dnia 30 lipca 2013 roku do dnia 17 września 2013 roku, to jest okres 50 dni, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennych grzywny;

III. w pozostałym zakresie orzeczenia zawarte w wyrokach ulegających połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w zakresie dotyczącym wyroków wydanych w sprawach: II K 536/08, II K 424/16 i II K 408/16 Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku;

V. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejmują na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 382/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

P. W. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 20 maja 2009 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 536/08** za przestępstwo z art. 280 § 1 k. k. popełnione w dniu 23 maja 2008 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz na karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych po 10 złotych każda; za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. popełnione w dniu 17 czerwca 2008 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 10 złotych każda; kary jednostkowe połączono i orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby oraz karę łączną grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych po 10 złotych każda.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 536/08 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku – k. 12; dane o karalności - k. 8 - 10

P. W. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 18 września 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 510/14** za przestępstwo z art. 233 § 1 k. k. popełnione w dniu 30 lipca 2013 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych po 10 złotych każda.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 510/14 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku – k. 13; dane o karalności – k. 8 - 10

P. W. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 8 grudnia 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 1381/13** za przestępstwo z art. 280 § 1 k. k. w zb. z art. 157 § 2 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełnione w dniu 17 czerwca 2013 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 10 złotych każda; postanowieniem z dnia 18 stycznia 2017 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonyj kary.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 1381/13 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku – k. 14 - 15; odpis wyroku w sprawie V Ka 209/15 SO w Gdańsku wraz z uzasadnieniem – k. 16 - 24; dane o karalności – k. 8 - 10

P. W. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 18 sierpnia 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 424/16** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 3 maja 2015 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 178a § 1 k. k. popełnione w dniu 3 maja 2015 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, kary jednostkowe połączono i orzeczono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 424/16 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku – k. 26; dane o karalności – k. 8 – 10

P. W. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 19 września 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 408/16** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zb. z art. 276 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. popełnione w dniu 8 września 2015 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 10 września 2015 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; kary jednostkowe połączono i orzeczono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 408/16 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku - k. 25; dane o karalności – k. 8 – 10

Z opinii o skazanym z Aresztu Śledczego w G. wynika, że jego zachowanie należy określić jako przeciętne. Nie był karany dyscyplinarnie ani wyróżniany nagrodami. W środowisku współosadzonych funkcjonuje prawidłowo, relacje z osadzonymi układa zgodnie. W kontaktach z przełożonymi przestrzega obowiązujących przepisów. Jest grzeczny i regulaminowy, nie przejawia wrogości ani agresji. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym. Obecnie kierowany jest do zatrudnienia jako pracownik gospodarczy – sprzątający. Nie deklaruje uczestnictwa w nieformalnych strukturach podkultury przestępczej. Wobec skazanego nie stosowano środków przymusu bezpośredniego, nie dokonywał samouszkodzeń, nie prezentuje zachowań agresywnych. Do popełnionego przestępstwa przyznaje się i deklaruje stosunek krytyczny. W związku z zachowaniem opiniowanego prognoza penitencjarna na dalszy okres pobytu w izolacji więziennej kształtuje się pozytywnie.

Dowód: opinia o skazanym – k. 27; informacje o pobytach i orzeczeniach – k. 3 – 5, 28 – 29

Skazany P. W. był uprzednio pięciokrotnie karany przez Sąd.

Dowód: dane o karalności – k. 8 – 10

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które zostały ujawnione w toku rozprawy, w szczególności w postaci odpisów wyroków, opinii o skazanym wraz z informacją o pobytach i orzeczeniach oraz danych o karalności.

Sąd dał wiarę tym dokumentom uznając, że nie budzą one wątpliwości, co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, a żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności. Dokumenty ujawnione w toku rozprawy łączą się w spójną i logiczną całość i w ocenie Sądu, pozwalają odtworzyć stan faktyczny niezbędny do rozstrzygnięcia w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie, Sąd – mając na uwadze dyspozycję art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. – o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw oraz treść art. 4 § 1 k. k. – obowiązany był rozważyć, które z przepisów o karze łącznej (tj. w brzmieniu sprzed nowelizacji, tj. czyli obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. czy też w brzmieniu znowelizowanym, obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r.) będą korzystniejsze dla skazanego. W ocenie Sądu, korzystniejsze dla

skazanego są poprzednio obowiązujące przepisy o karze łącznej, albowiem zgodnie z aktualnym brzmieniem przepisu art. 89 k. k., w razie zbiegu kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, Sąd może orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania (z uwzględnieniem dyspozycji art. 89 § 1 b k. k.). Tym samym więc, wydanie wyroku łącznego w oparciu o aktualnie obowiązujące przepisy o karze łącznej, skutkowałoby połączeniem wszystkich kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec skazanego (w tym także kar z warunkowym zawieszeniem ich wykonania) i orzeczeniem kary łącznej bezwzględnej pozbawienia wolności, co byłoby równoznaczne z zarządzeniem wykonania kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami wymienionymi w punktach 1., 2. i 4. komparycji wyroku. Dlatego też, za korzystniejsze dla skazanego Sąd uznał poprzednio obowiązujące przepisy o karze łącznej.

Należy wskazać, że podstawę do orzeczenia kary łącznej w ramach wyroku łącznego określają przepisy art. 85 k. k. w zw. z art. 569 § 1 k. p. k. Zgodnie z dyrektywą wyrażoną w tych przepisach sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw – i wymierzono za te przestępstwa kary tego samego rodzaju.

Sąd dokonując analizy treści wyroków zapadłych w stosunku do skazanego pod kątem zastosowania przepisów dotyczących łączenia kar, tj. art. 85 k. k., art. 86 § 1 i 2 k. k. do których odsyła przepis art. 569 § 1 k. p. k., uznał że w stosunku do skazanego P. W. zachodzą przesłanki do połączenia kar grzywny orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach: II K 510/14 i II K 1381/13 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku.

Kolejną kwestią podlegającą rozważeniu i decydującą o możliwości połączenia kar było ustalenie, czy kary wymierzone za przestępstwa przypisane skazanemu, a objęte wyrokami podlegającymi łączeniu, są karami tego samego rodzaju. W wyrokach podlegających łączeniu

P. W. skazany został na kary grzywny, które jako kary tego samego rodzaju podlegają łączeniu.

Sąd nie połączył natomiast kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania orzeczonej w sprawie II K 510/14 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku z bezwzględną karą pozbawienia wolności wymierzoną w sprawie II K 1381/13 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku ani też nie połączył kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania orzeczonej w sprawie II K 424/16 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku z bezwzględną karą pozbawienia wolności wymierzoną w sprawie II K 408/16 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku, pomimo zaistnienia przesłanek z art. 85 k. k. Wskazać należy, że wprawdzie zgodnie z treścią art. 89 § 1 a k. k. (który to przepis obowiązuje od dnia 8 czerwca 2010 r.), w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, co tym bardziej przemawia za możliwością orzeczenia bezwzględnej kary pozbawienia wolności wobec sprawcy zbiegających się przestępstw, któremu wyrokami jednostkowymi zostały wymierzone kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, to jednak, jak stwierdził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 16 grudnia 2010 r. wydanym w sprawie II KK 156/10: „w takich przypadkach należy zawsze przy orzekaniu mieć na uwadze jedną z fundamentalnych zasad prawa karnego, wyrażoną w art. 4 § 1 k. k. Nie ma przy tym chyba żadnych wątpliwości, że wprowadzenie wspomnianą wyżej nowelą zmiany przepisów odnośnie kary łącznej, są dla skazanych mniej korzystne od tych, które obowiązywały poprzednio” (Biul. PK 2011/2/24). W myśl art. 4 § 1 k. k., jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Bezspornym jest, że stan prawny obowiązujący w momencie popełnienia przestępstw objętych wyrokiem wydanym w sprawie II K 536/08 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku (tj. pierwszym wyrokiem skazującym zapadłym wobec P. W.), który nie dopuszczał możliwości połączenia kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem oraz bez warunkowego zawieszenia ich wykonania i orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, był dla skazanego korzystniejszy niż obecny stan prawny, który w art. 89 § 1 a k. k. taką możliwość dopuszcza. W związku z powyższym, zgodnie z art. 4 § 1 k. k., Sąd zastosował ustawę obowiązującą poprzednio (tj. przed dniem 8 czerwca 2010 r.) i dlatego też nie połączył kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec skazanego.

W związku z tym, w punkcie I. sentencji wyroku łącznego w oparciu o art. 85 k. k. , art. 86 § 1 i 2 k. k. Sąd połączył kary grzywny orzeczone w sprawach: II K 510/14 i II K 1381/13 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku i jako karę łączną wymierzył P. W. karę 130 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda. Sąd baczyl przy tym, by zgodnie z treścią art. 86 k. k. wymiar kary łącznej mieścił się w zakresie od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa z wyroków podlegających łączeniu, do ich sumy.

Wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary jednostkowe ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. Sąd winien mieć na uwadze prewencję indywidualną wobec oskarżonego – w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego – skazanego, jak też względy prewencji generalnej. Ponadto Sąd winien rozważyć kwestię czy przestępstwa, za które zostały orzeczone kary jednostkowe są jedno - czy też różnorodnjowe, czy zostały popełnione w krótkich czy też znacznych odstępach czasu. Przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w punkcie I. sentencji wyroku łącznego są przestępstwami różnorodnjowymi, wymierzonymi przeciwko różnym dobrom prawnym, tj. mieniu (art. 280 § 1 k. k.), życiu i zdrowiu (art. 157 § 2 k. k.) oraz wymiarowi sprawiedliwości (art. 233 § 1 k. k.), co przemawia za celowością zastosowania przy łączeniu kar jednostkowych zasady kumulacji. Przestępstwa te zostały natomiast popełnione na przestrzeni krótkiego okresu czasu (w odstępie niespełna trzech tygodni), co z kolei przemawia za celowością zastosowania przy łączeniu kar jednostkowych zasady absorpcji.

Nie ulega także wątpliwości, iż względy prewencji zarówno generalnej, jak i indywidualnej nakazują zastosowanie wobec skazanego zasady kumulacji kar. P. W., mimo młodego wieku, był już pięciokrotnie karany przez sąd. Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r.: „decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Pełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawy przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw” (II AKa 171/00, OSA 2001/2/5).

Sąd miał także na uwadze fakt, iż popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest zasadniczo okolicznością obciążającą i w związku z tym kara łączna nie może stanowić niczym nie uzasadnionej premii dla skazanego płynącej jedynie z faktu popełnienia większej liczby przestępstw („Kodeks karny-komentarz” pod red. A. Wąska, Gdańsk 2000, t. II, s. 261-263). A za taką właśnie premię należałoby uznać wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że zachodzą podstawy do częściowego zastosowania zasady absorpcji kar jednostkowych, a częściowego zastosowania zasady kumulacji kar jednostkowych. Należy bowiem mieć na uwadze, że P. W. wielokrotnie popełnił przestępstwa. Zachowanie skazanego wskazuje na jego niepoprawność, uprzednie skazania nie powstrzymały go przed ponownym naruszeniem porządku prawnego. Sąd miał jednak na uwadze także treść opinii o skazanym z Aresztu Śledczego w G..

Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał, iż stosowanie jednej z wyżej wymienionych zasad, absorpcji czy też kumulacji w pełnym zakresie z wyłączeniem zasady przeciwnej, winno mieć miejsce jedynie wyjątkowo. Podzielając ten pogląd, Sąd wymierzył karę łączną przy zastosowaniu zarówno zasady absorpcji, jak i kumulacji.

Z tych przyczyn Sąd uznał, że kara łączna we wskazanym powyżej wymiarze będzie w należyty sposób oddziaływać prewencyjnie na skazanego.

Co do pozostałych rozstrzygnięć zawartych w wyrokach podlegających łączeniu, Sąd ustalił, że podlegają one odrębnemu wykonaniu.

W punkcie II. sentencji wyroku Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny odpowiednie okresy rzeczywistego pozbawienia wolności.

W punkcie IV. sentencji wyroku Sąd na podstawie art. 572 k. p. k. umorzył postępowanie w zakresie dotyczącym wyroków wydanych w sprawach: II K 536/08, II K 424/16 i II K 408/16 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku wobec braku warunków do orzeczenia kar łącznych w tym zakresie, o czym była mowa w powyższych rozważaniach.

Sąd zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem o wydanie wyroku łącznego.